

2/151
10 เม.ย. 55
15.104

รหัสเรื่อง : ส5024
รับที่ : 33757/55
วันที่ : 10 เม.ย. 55 เวลา : 14:55

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๑๑๐๔/๑๙๕๕

สำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๙๖๒ ถนนกรุงเกษม กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

๑๐ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง ผลการประชุมคณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ (กยอ.) ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕
เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในฐานะฝ่ายเลขานุการ
คณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ (กยอ.) ขอเสนอเรื่อง ผลการประชุม
คณะกรรมการ กยอ. ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยเรื่องที่เสนอดังกล่าวนี้นี้เข้าข่าย
ที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุม
คณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

จัดเข้าวาระ 24 เม.ย. 2555

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ พ.ศ.
๒๕๕๔ กำหนดให้มีคณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ (กยอ.) มีอำนาจหน้าที่ในการ
จัดทำยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ เพื่อสร้างความเชื่อมั่น พื้นความเชื่อถือ และสร้างความ
มั่นคงและมั่นคงของประเทศจากวิกฤตภัยธรรมชาติให้ฟื้นคืนมาในระยะยาวอย่างยั่งยืนและเป็นระบบ โดยให้
รายงานผลการปฏิบัติงานให้คณะรัฐมนตรีทราบเป็นประจำ หรือตามความเหมาะสมหรือจำเป็นเร่งด่วน

๒.สาระสำคัญ

คณะกรรมการ กยอ. ได้มีการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๕ เวลา
๑๖.๐๐ - ๑๗.๕๐ น. ณ โรงแรม สวิสโซเทล นายเลิศ ปาร์ค ถนนวิฑู ห้าง Park ABC ชั้น ๑ ซึ่งที่ประชุมได้
พิจารณาแนวทางการกำหนดนโยบายเศรษฐกิจมหภาคของประเทศ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๒.๑. ความเป็นมา

การประชุมคณะกรรมการ กยอ. ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕
ประธาน กยอ. เห็นว่าควรมีการประชุมระดมความคิดเพื่อวางอนาคตประเทศไทย จึงจัดให้มีการหารือกลุ่มย่อย
ครั้งที่ ๑ ขึ้น เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ณ สำนักงาน กยอ. โดยมีผู้เข้าร่วมการประชุมประกอบด้วย
ประธาน กยอ. รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม (นายชัชชาติ สิทธิพันธุ์) นายนิพัทธ์ พุกกะณะสุม
นายพันศักดิ์ วิญญรัตน์ นายพรหมินทร์ เลิศสุริย์เดช และรองเลขาธิการ สศช. (นายปรเมธี วิมลศิริ) โดยที่
ประชุมเห็นว่าควรจัดประชุมหารือเชิงวิชาการในประเด็นเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับการวางอนาคตประเทศเป็นประจำ
ทุก ๒-๓ เดือน โดยมอบหมายให้ สศช. จัดเตรียมข้อมูลเศรษฐกิจมหภาคสำหรับประกอบการหารือในการ
ประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๒ ต่อไป ทั้งนี้ เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๕ ประธาน กยอ. ได้สั่งการให้มีจัดประชุม
กลุ่มย่อยเพื่อหารือเรื่องแนวทางการกำหนดนโยบายเศรษฐกิจมหภาคของประเทศ ณ สำนักงาน กยอ.
โดยผู้เข้าร่วมการหารือ ประกอบด้วย ประธาน กยอ. รองนายกรัฐมนตรี (นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง) นายนิพัทธ์
พุกกะณะสุม นายพันศักดิ์ วิญญรัตน์ นายพรหมินทร์ เลิศสุริย์เดช นายศุภวุฒิ สายเชื้อ และรองเลขาธิการ
สศช. (นายปรเมธี วิมลศิริ) ซึ่งสรุปสาระสำคัญดังนี้

๒.๒ ที่ประชุมคณะกรรมการ กยอ. ได้พิจารณาภาพรวมและแนวทางการกำหนดนโยบายเศรษฐกิจมหภาคของประเทศ ดังนี้

๒.๒.๑ ภาพรวมเศรษฐกิจ

๑) อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของไทยชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่องจากเฉลี่ยร้อยละ ๙.๐ ในช่วงปี ๒๕๒๘-๒๕๓๘ เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๕.๐ ในช่วงปี ๒๕๔๒-๒๕๔๙ และชะลอตัวลงไปอีกเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๒.๖ ในช่วงปี ๒๕๕๐-๒๕๕๔ (โดยในปี ๒๕๕๔ ขยายตัวร้อยละ ๐.๑ เนื่องจากภาวะมหาอุทกภัย) และคาดว่าจะฟื้นตัวดีในปี ๒๕๕๕ โดยขยายตัวประมาณร้อยละ ๖.๐ ทั้งนี้ หากเทียบกับประเทศอื่นๆ จะพบว่าเศรษฐกิจไทยในช่วงหลังปี ๒๕๔๒ มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยต่ำกว่าประเทศสิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์

๒) ในช่วงหลังวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๔๐ ประเทศไทยมีการเกิดดุลบัญชีเดินสะพัดอย่างต่อเนื่อง (ยกเว้นในปี ๒๕๔๘) ซึ่งทำให้มีมูลค่าการเกิดดุลบัญชีเดินสะพัดสะสมถึง ๑๐๒,๖๕๐ ล้านบาทหรือสหรัฐฯ ในช่วงปี ๒๕๔๑-๒๕๕๓^๑ ซึ่งการเพิ่มขึ้นของการเกิดดุลบัญชีเดินสะพัดดังกล่าวเป็นข้อบ่งชี้ข้อเท็จจริงสำคัญๆ ๒ ประการ ได้แก่ (๑) ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีเงินออมมากกว่าการลงทุนค่อนข้างมาก แสดงว่าประเทศไทยไม่สามารถบริหารให้เกิดการลงทุนที่สร้างรากฐานสำหรับอนาคตได้ดีพอ และ (๒) การดำเนินมาตรการขยายการลงทุนจะไม่สร้างแรงกดดันที่รุนแรงต่อเสถียรภาพด้านดุลบัญชีเดินสะพัด ประเทศไทยควรมีนโยบายการเงินที่ผ่อนคลายมากขึ้น และให้อัตราดอกเบี้ยลดลงเพื่อกระตุ้นการลงทุนในประเทศ

๓) เสถียรภาพทางการเงินการคลังยังอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ แม้ว่าจากการประมาณการล่าสุดของกระทรวงการคลังจะพบว่าสัดส่วนหนี้สาธารณะต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นจากประมาณร้อยละ ๔๑ ในปี ๒๕๔๔ เป็นประมาณร้อยละ ๕๓ ในปี ๒๕๕๔ ซึ่งสูงกว่าหนี้สาธารณะของ อินโดนีเซีย (ร้อยละ ๒๗.๔) และ เวียดนาม (ร้อยละ ๕๑.๓) แต่อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับมาเลเซีย (ร้อยละ ๕๓.๑) และต่ำกว่าฟิลิปปินส์ (ร้อยละ ๕๘.๕) นอกจากนั้น เมื่อพิจารณารวมกับเครื่องชี้เสถียรภาพทางเศรษฐกิจด้านอื่นๆ เช่น หนี้ต่างประเทศต่อ GDP และหนี้สินระยะสั้นต่อเงินสำรองระหว่างประเทศ จะพบว่าเสถียรภาพทางเศรษฐกิจโดยภาพรวมของประเทศไทยยังอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค รวมทั้งได้มีการออก พ.ร.ก. ปรับปรุงการบริหารหนี้เงินกู้ที่กระทรวงการคลังกู้เพื่อช่วยเหลือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งจะช่วยให้รายจ่ายดอกเบี้ยที่เกิดจากหนี้สินของกองทุนฟื้นฟู ไม่เป็นภาระงบประมาณอีกต่อไป

๔) ระดับเงินเฟ้อในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมาเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ ๒.๘ และในช่วง ๒ เดือนแรกของปี ๒๕๕๕ อยู่ที่ร้อยละ ๓.๔ ซึ่งเป็นข้อกังวลสำคัญของรัฐบาล จึงมีนโยบายให้ชะลอการขึ้นราคาน้ำมัน เพื่อลดแรงกดดันด้านเงินเฟ้อ อย่างไรก็ตาม การปรับตัวของราคาน้ำมันที่มีแนวโน้มสูงขึ้นจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย เนื่องจากทำให้เศรษฐกิจของประเทศที่เป็นตลาดส่งออกของไทยชะลอตัวลง ทั้งนี้ มูลค่าการส่งออกในเดือนพฤศจิกายน ปี ๒๕๕๔ ลดลงร้อยละ ๑๓.๑ เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันเมื่อปีที่แล้วในเดือนมกราคมปี ๒๕๕๕ หดตัวร้อยละ ๖.๑ ภาคการท่องเที่ยวเป็นภาคที่ฟื้นตัวเร็วที่สุดหลังจากวิกฤติน้ำท่วม โดยจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามายังประเทศไทยในเดือนมกราคม ๒๕๕๕ ขยายตัวร้อยละ ๗.๗

^๑ หมายเหตุ ธนาคารแห่งประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงฐานข้อมูลดุลการชำระเงิน โดยฐานข้อมูลเก่าครอบคลุมถึงปี ๒๕๕๓ เท่านั้น ในขณะที่ฐานข้อมูลใหม่ย้อนหลังไปถึงปี ๒๕๔๘ เท่านั้น

๕) แนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาว (long term potential growth) จากการประมาณการของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่าศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจของไทยในระยะ ๑๐ ปีข้างหน้ายังมีแนวโน้มที่จะชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยมีข้อจำกัดด้านอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การชะลอตัวของอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาและแนวโน้มที่ศักยภาพการขยายตัวในระยะยาวจะต่ำกว่าในอดีต มีสาเหตุมาจากปัจจัยที่สำคัญ ๓ ประการ ได้แก่ (๑) การชะลอตัวอย่างต่อเนื่องของการลงทุนรวมในระบบเศรษฐกิจ โดยในปี ๒๕๕๔ มีสัดส่วนการลงทุนรวมต่อ GDP เพียงร้อยละ ๒๑.๕ เทียบกับเฉลี่ยร้อยละ ๓๕.๓ ในช่วงปี ๒๕๒๘ - ๒๕๓๘ และในช่วงหลังปี ๒๕๔๒ ประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยของการลงทุนต่ำกว่า อินโดนีเซีย แม้ว่าจะใกล้เคียงกับมาเลเซียและเกาหลีใต้ก็ตาม (๒) ประเทศไทยมีข้อจำกัดทางด้านแรงงานมากขึ้น เนื่องจากประชากรเพิ่มขึ้นในอัตราที่ชะลอตัว และมีแนวโน้มที่จะชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่องก่อนที่จะปรับตัวลดลงในปี ๒๕๖๖ นอกจากนั้น ในช่วงหลังปี ๒๕๔๒ ประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวของประชากรต่ำกว่า ประเทศ สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ (๓) ผลผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตโดยรวม (Total Factor Productivity) อยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับประเทศที่มีความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ นอกจากนั้น การขยายตัวของผลผลิตภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมยังคงกระจุกตัวอยู่ในการผลิตภาคอุตสาหกรรม

๒.๒.๒ ข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารเศรษฐกิจมหภาค

๑) ลดข้อจำกัดการขยายตัวของเศรษฐกิจโดยการดำเนินนโยบายการคลังขาดดุลและเร่งรัดการขยายการลงทุนของรัฐบาล ทั้งนี้การขึ้นภาษีเพื่อลดการขาดดุลและเป็นค่าใช้จ่ายในการลงทุนยังไม่มี ความเหมาะสมในระยะนี้ เนื่องจากเสถียรภาพทางการคลังยังอยู่ในระดับที่น่าพอใจและภาคเอกชนยังต้องปรับตัวจากภาวะมหาลุทภัยและต้นทุนการผลิตด้านต่างๆ ที่เพิ่มสูงขึ้น

๒) ดำเนินนโยบายการเงินอย่างผ่อนปรน เพื่อให้อัตราดอกเบี้ยอยู่ในอัตราต่ำเพื่อกระตุ้นการลงทุน ปริมาณเงินในประเทศขยายตัว และอัตราแลกเปลี่ยนของเงินบาทอ่อนตัวลงเพื่อสนับสนุนการส่งออก

๓) ให้ความสำคัญกับการดูแลต้นทุนด้านพลังงาน โดยเฉพาะการบริหารจัดการราคาน้ำมันโดยผ่านกองทุนน้ำมัน การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ การลงทุนด้านระบบโลจิสติกส์ และการพัฒนาพลังงานทดแทน

๔) เร่งรัดแก้ไขปัญหาข้อจำกัดทางด้านแรงงาน เพื่อลดข้อจำกัดการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชน โดยเฉพาะการเร่งสร้างความชัดเจนในแนวทางการใช้แรงงานต่างชาติ ในช่วงของการเปลี่ยนผ่านไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้ทุนเข้มข้นและอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูง การวางแผนและบริหารจัดการทักษะฝีมือแรงงานและกำลังแรงงานให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมและธุรกิจภาคเอกชน

๕) เพิ่มประสิทธิภาพของภาคการผลิต โดยในระยะเร่งด่วนจะต้องให้ความสำคัญกับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของ SMEs ซึ่งได้รับผลกระทบจากการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในระบบเศรษฐกิจ

๒.๒.๓ ที่ประชุมมีความเห็นว่า การให้ข้อมูลกับคณะกรรมการ กยอ. คณะรัฐมนตรี และสาธารณชน ให้มีความเข้าใจและเห็นร่วมกันในเรื่องกรอบและทิศทางเศรษฐกิจมหภาคจะเป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลในการดำเนินนโยบายและมาตรการเพื่อการบริหารจัดการเศรษฐกิจ และมอบหมาย

ฝ่ายเลขานุการพิจารณาช่องทางและกลไกในการใช้ประโยชน์และเผยแพร่ข้อมูลต่อไป ทั้งนี้ฝ่ายเลขานุการได้หารือกับนายพรหมินทร์ เลิศสุริย์เดช เห็นว่าควรมีการจัดประชุมเชิงวิชาการกลุ่มย่อยอย่างต่อเนื่องในหัวข้อที่เกี่ยวกับการสร้างอนาคตของประเทศ เช่น (ครั้งที่ ๑) แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี ๒๕๕๕ ฟันหรือฟุบ (ครั้งที่ ๒) โอกาสการลงทุนภาครัฐและเอกชนในการเป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (ครั้งที่ ๓) แรงงานไทยในอนาคต: การสร้างโอกาสและลดข้อจำกัด และ (ครั้งที่ ๔) อุตสาหกรรมดาวรุ่งในอนาคตของประเทศไทย เป็นต้น

๒.๓ ความเห็นคณะกรรมการ กยอ.

๒.๓.๑ จากภาพรวมข้อมูลเศรษฐกิจที่น่าเสนอ แสดงถึงนัยยะสำคัญเชิงนโยบาย เศรษฐกิจมหภาคที่รัฐบาลควรให้ความสำคัญ คือ ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการเพิ่มการลงทุนมากขึ้น เนื่องจากที่ผ่านมาประเทศไทยมีอัตราการออมสูงกว่าอัตราการลงทุน ซึ่งเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

๒.๓.๒ การลงทุนของภาครัฐที่ควรมุ่งเน้น คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะด้านไฟฟ้า น้ำประปา และสาธารณูปโภคต่างๆ ในพื้นที่ที่ยังไม่ได้รับการพัฒนา รวมทั้งการพัฒนาพื้นที่เดิมให้สามารถรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้มากขึ้น เช่น พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก อาจต้องมีการพัฒนาลุ่มน้ำบางปะกง เพื่อรองรับการเติบโตของแหล่งอุตสาหกรรมภาคตะวันออก และนอกเหนือจากการลงทุนของภาครัฐ รัฐบาลควรเร่งรัดการดึงดูดการลงทุนของภาคเอกชนให้มากขึ้นด้วย ทั้งนี้อาจมีการประกาศว่าในระยะ ๕ ปีข้างหน้า จะเป็นช่วงคลื่นลูกใหม่ของการลงทุนในประเทศไทย เพื่อกระตุ้นให้เกิดการลงทุนเพื่อการสร้างอนาคตประเทศ

๒.๓.๓ ปัญหาแรงงานของไทยต้องมีมาตรการที่จะรองรับ โดยอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานมาก ควรสนับสนุนให้ย้ายไปอยู่ในประเทศเพื่อนบ้านที่มีแรงงานราคาถูกกว่า ในขณะที่ควรส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานไม่มากแต่มีมูลค่าเพิ่มสูงให้มีการลงทุนมากขึ้นในประเทศไทย โดยภาคเอกชนเห็นว่ารัฐบาลควรส่งเสริมอุตสาหกรรมต้นน้ำที่มีศักยภาพ (Strategic Upstream Industries) และอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) เพื่อให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น

๒.๓.๔ ปัญหาสำคัญในเรื่องนโยบายค่าจ้างแรงงานที่สูงขึ้น กลุ่มที่ได้รับผลกระทบมาก คือ SMEs ที่ยังปรับตัวไม่ทันต่อการปรับค่าแรงงาน อย่างไรก็ตาม การปรับค่าแรงงานครั้งนี้ อาจเป็นปัจจัยทางบวกซึ่งกระตุ้นให้ SMEs ต้องพัฒนาปรับเปลี่ยนตัวเอง ทั้งในด้านเทคโนโลยีการผลิตและการพัฒนาแรงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันและสร้างมูลค่าเพิ่มสูง (Value Creation) โดยต้องคำนึงถึงความต้องการของตลาดด้วย ซึ่งตลาดในที่นี้ต้องคำนึงว่าไม่ใช่จำกัดเฉพาะตลาดในประเทศเท่านั้น แต่ครอบคลุมถึงตลาดโลกด้วย โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยว ประเทศไทยมีศักยภาพมาก โดยสังเกตจากการฟื้นตัวได้เร็วหลังจากเกิดวิกฤต

๒.๓.๕ ภาคอุตสาหกรรมโดยเฉพาะยานยนต์ในขณะนี้ฟื้นตัวได้ค่อนข้างเร็ว ซึ่งแสดงถึงการมีพื้นฐานที่ดีของประเทศไทย โดยคาดว่าจะสามารถผลิตได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ที่ ๒.๑ ล้านคัน ภายในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕ สำหรับการฟื้นตัวของโรงงานต่างๆ ทั้งที่อยู่ในและนอกนิคมอุตสาหกรรมคาดว่าจะฟื้นตัวกลับมาดำเนินการในสภาพปกติอย่างเต็มที่ประมาณเดือนมิถุนายน ๒๕๕๕

๒.๓.๖ ขณะนี้ภาคเอกชนมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมสำคัญๆ แล้ว โดยเห็นว่าประเทศไทยต้องใช้โอกาสของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในลักษณะที่ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการค้าและการลงทุน เพื่อดึงดูดให้มีการลงทุนและการเติบโตของภาคอุตสาหกรรมต่างๆ รวมทั้งเห็นว่าประเทศไทยไม่จำเป็นต้องมีการสร้างแบรนด์ใหญ่ แต่อาจสร้างความเป็นเลิศเฉพาะในบางเทคโนโลยี

ในลักษณะ Single equipment technology คือ ผู้ผลิตรายใหญ่ต่างๆ จำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีของบริษัทไทย ในการผลิตสินค้า ซึ่งในปัจจุบัน มีบริษัทไทยบางรายที่สามารถสร้างความเป็นเลิศเช่นนี้ในระดับโลกได้แล้ว

๒.๓.๗ การกำหนดยุทธศาสตร์อนาคตของประเทศต้องพิจารณาแนวโน้มในอนาคต ระยะยาวอย่างลึกซึ้ง และประเด็นที่จะเกิดผลกระทบต่อประเทศไทย รวมทั้งต้องสามารถชี้ให้เห็นความชัดเจน ประเด็นสำคัญ (Critical Issues) ที่มีผลต่อการพัฒนาในอนาคตของไทย เช่น จำนวนประชากรจีนกำลังลดลง ส่งผลให้ในอนาคตจีนจะขาดแคลนแรงงาน การเปิดประเทศและเริ่มปฏิรูประบบเศรษฐกิจของเมียนมาร์ ซึ่งจะ เกี่ยวพันกับการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวซึ่งประเทศไทยใช้แรงงานจากเมียนมาร์จำนวนมากและกระจาย อยู่ในหลายภาคส่วนของระบบเศรษฐกิจไทย หากแรงงานเหล่านี้กลับประเทศของตนจะกระทบต่อภาคการผลิต และบริการในวงกว้าง นอกจากนี้ ยังต้องคำนึงถึงปัญหาเรื่องพลังงานทั้งในเชิงปริมาณที่ต้องแสวงหาแหล่ง พลังงานรูปแบบใหม่ ควบคู่ไปกับการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการพัฒนาระบบ โลจิสติกส์อย่างต่อเนื่องและจริงจัง เป็นต้น

๓. มติคณะกรรมการ กยอ.

๓.๑ มอบหมายให้ สศช. นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบข้อเสนอแนะแนวทางการ บริหารเศรษฐกิจมหภาคตามข้อ ๒ และประกอบการพิจารณาดำเนินนโยบายของรัฐบาล

๓.๒ มอบหมาย สศช. ศึกษาวิเคราะห์ประเด็นสำคัญ (Critical Issues) ที่มีความสำคัญ เชิงยุทธศาสตร์ เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับกำหนดทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและพัฒนาประเทศในอนาคตต่อไป

๔. ข้อเสนอของส่วนราชการ

รับทราบผลการประชุมคณะกรรมการ กยอ. ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ เรื่อง การพิจารณาแนวทางการ กำหนดนโยบายเศรษฐกิจมหภาคของประเทศตามข้อ ๒ และข้อ ๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ)

อนุมิต / ส.น.อ.ร.ม.ท.ว.

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ

ส.ล.ค. ได้นำเสนอคณะรัฐมนตรี

ที่ ๑๖๐๕๐๖/๕๕๕/๓. ๑๖.๑๖ พ.ช.๕๕๕.

กราบเรียน นรม.

(นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร)

นายกรัฐมนตรี

16 พ.ย. 2555

เมื่อวันที่ 24 พ.ย. 2555 ลงมติว่า

ทราบ

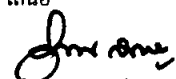

สำนักพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๔๐๘๕ ต่อ ๓๖๑๑ โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๑๘๒๑

E-mail: chuwit@nesdb.go.th

เลขา-สศช. กรรมการและเลขานุการ กยอ. ขอให้
นำเสนอ ครม. รับทราบผลการประชุม กยอ. ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติให้นำเรื่องนี้
เสนอ ครม. ทราบ ตามที่ เลขา-สศช. กรรมการ
และเลขานุการ กยอ. เสนอ

(นายอาพน กิตติอำพน)

เลขาธิการคณะกรรมการ

พ.ค.ค.ค. ๕๕
นรม. ๒๐๗๖
เข้า/๒๔/๕๕
๑๐/๑๐
ออก